

ಮಾಯೀಯಂಬುದು ಮಾಯೀಯಲ್ಲ

ರಾಜಶ್ರೀಶ್ವರ ಹೆಚ್‌ಹೋನೆ

ಕೆಲೆ: ಎಸ್.ವಿ. ಹೋಗಾರ್

ರನ್ನದಿಯನ್ನು ಹತ್ತು ಸಾರಿ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಅನಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡಬೇಕನ್ನು ಪುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕನಿಸಿತು. ಕಪ್ಪು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿ ಹಲ್ಲಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಗರಿಗರಿಯಾದ ಬೀಳಿ ಸುಣಿಂಧಂಥ ಅಂಗಿ ಪ್ಯಾಂಟು ಕಣ್ಣು ಕುಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಯಿಬಾಬ, ಹುಲೀಗಮ್ಮನ ಚಿತ್ರವಿರುವ ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಅವು ತನ್ನ ಬೆರಳಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವಿವೆ ಅನಿಸಿತು. ಏರಡು ಉಂಗುರಗಳು ನಂಬರ್ ಒನ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪಗೌಡ ಎಂಟು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅವು ಬೆರಳಿಗೆ ತುಸು ಭಾರವೇ ಅನಿಸಿದವು. ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಸುಂದರನನ್ನು ಕರೆದು ‘ಉಂಗುರ ಎಂಗ ಕಾಣತಾವಲೆ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ‘ಸಾಹಮಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಾಳ ಚಂದ ಒಪ್ಪುತಾವವ’ ಎಂದು ಹಲ್ಲಿ ಕಿರಿದು ನಿಂತ. ‘ಲೇ.. ಉಂಗುರ ಕೈಗೆ ಹಾಕೆಂತಾರಲೇ... ಮುಖಕ್ಕಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತವನ ನನ ಪೀಠ ಮಾಡಿಕಂಡಿನಲ್ಲಾ... ಹೋಗು ಹೋಗು ಯಾರನ್ನ ಗೇಟು ದಾಟಿ ಬೆಧುಬಾಡ.’

‘ಅಲ್ಲಿ ರುದ್ರೇಶ ನಿಂತಾನವ. ಎಲ್ಲಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬರಕ್ಕೂತ್ತಾನ.’

‘ಸರಿ ಸರಿ ಕುದಲರ ಹೆಂಗ ಕಾಣತಾವ ಹೇಳು’

‘ತಮ್ಮ ಮುಖಕ್ಕಂತಲೂ ಕಪ್ಪಾವವಪ್ಪೇರೇ’

‘ಹೋದಲೇ. ಗೊಡರು ನಾವು ಕಟಿಗ್ಗಾಗೆ ಕೂಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಿವಿ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದ್ದರು. ಗೊಡರು ನೋಡಿ ‘ಲೇ ಕೂದಲಕ್ಕಿಂತ ನಿನ ಮುಖನೆ ಕಪ್ಪು